

elfelejteni. Hiszen ma 50—70 korona egy kiló fehércukor.

A lánckereskedés garázdaságainak, ismétjük, elsősorban a tisztességes kereskedelem vethetne gátat.

800.000 szivart osztanak ki a héten.

Ankét a csempészet megakadályozására.

(Saját tudósítónktól.) Szörnyű meglepetés ért tegnap. Valaki, — sehogysem akarta magát elárulni — a telefonhoz hivatott és minden bevezetés nélkül azt kérdezte tőlem, tudom-e miért kerül Szegeden 9.60 koronába a nullás liszt. Megvallom, nem tudtam válaszolni. A titokzatos kérdező, miután látta, milyen jól vagyok informálva, tovább kérdezett. Azt szerettem volna tudni, mi van a szivarokkal. Mikor kezdik meg az eladást, vetnek-e ki rá városi illetéket, elviszik-e vidékre mind a lánckereskedők, vagy Szegeden is marad néhány darab és így tovább.

Hogy az ismeretlen telefonozó kíváncsiságát kielégítem, utánajártam azoknak a dolgoknak, amiket tudni kívánt. A választ szerkesztői üzenet helyett itt közlöm.

Mindenekelőtt megállapítom, hogy a város havi 32.000 koronát fizet rá a lisztre a jelenlegi árak mellett abban az esetben, ha megfelelő mennyiségű frankot bír beszerezni. Ha ez nem sikerül, úgy 50.000 koronával többbe kerül havonta a városnak a liszt. Megkérdeztem a polgármestert, mennyit keresnek a viszontel-árusítók, összeget nem tudott mondani, de megnyugtatót, hogy ez a haszon minimális.

A szivar-ügyben több helyen érdeklődtem. Megtudtam, hogy az a 800.000 szivar, amely a közeli napokban kiárusításra kerül, természetesen erősen felemelt áron, husz százalék városi illetékkel sujtatik.

Illetékes helyen a titokzatos telefonozó által feltett arra a kérdésre, nem volna-e célszerű a szivart jegyre árusítani és így megakadályozni azt, hogy egy-egy fogyasztó ne vásárolhasson össze spekulációra nagyobb mennyiséget, tagadó választ kaptam. *Nem fizeti ki magát,* — mondták — többbe kerülne a kezelés, mint amennyit a haszon kitesz.

Megkérdeztem, miként akarják megakadályozni a szivar kicsempészését. Azt válaszolták, hogy a legközelebbi szivarosztás alatt állandóan őrizni, illetve figyelni fogják a trafikokat és ha valaki gyanús, azt letartóztatják. Csütörtökön délelőtt ankétot is tartottak a szivarkiosztási visszaélések elkerülésének megbeszélése céljából. Az értekezleten a pénzügyigazgatóság, a város képviselője és a rendőrség vezetője jelent meg.

Már azért sincs akadálya annak, hogy még a héten megkezdjék a szivar kiárusítást, mert éppen ma érkezett meg a pénzügyminiszter leirata, melyben megadja az engedélyt a kiárusításra. A városi pótilleték-ügye is rendben van, a francia parancsnokság nem emelt kifogást a 20 százalék hozzászámítása ellen.

Kisiparosok 132,000 korona visszatérítést követelnek a cipőszövetkezettől.

— Beadvány a polgármesterhez. —

(Saját tudósítónktól.) A Délmagyarország már foglalkozott a Cipőszövetkezet bőrbevásárlási ügyével. Megírtuk akkor, hogy a szövetkezet arra vállalkozott, hogy Zágrábban 60 méter-mázsa bőrt vásárol a kereskedők és kisiparosok részére. A szövetkezet azonban nem Zágrábban vásárolta a bőrt, hanem azt a mennyiséget osztotta szét a kereskedők és kisiparosok közt, amelyet a katonai kincstártól kapott még a háboru idején feldolgozásra. A Cipőszövetkezet, azon a címen, hogy a szállítási költségek a bőrt megdrágították, a makszimális áron és a piaci áron felül adta el a bőrt a kereskedőknek és kisiparosoknak. Ebben az ügyben csütörtökön hét kisiparos jelent meg dr. Somogyi Szilveszter polgármesternél, akinek az alábbi beadványt adták át:

Nagyságos

Polgármester urnak

Szeged.

A szegedi bőrfeldolgozó kisiparosok 1919. június 11-iki gyűlésének határozata alapján az összesség nevében kéri, hogy a Szegeden 1919. május 14-iki kezdettel részükre kiosztott anyagot, amelynek a sérelme bennünket nagyon is bánt és kérjük a polgármestert, indítson vizsgálatot azok ellen, akik bennünket és a hatóság első tisztjét félrevezették. Mi, hazatért kisiparosok nagyon-nagyon nem érdemeljük meg, mint Szeged város fiai és a közjó fentartói, hogy polgármesterünk beleegyezésével és félrevezetésével bennünket kiraboljanak.

Egyszersmind kérjük, mint Szeged első tisztviselőjét a kereskedelmi miniszter 28.643/1918. VI. számú rendeletének betartását,

mert az összes bőrfajták forgalombahozatalát korlátozó rendelkezések kiegészítése szigorúan tiltja a nevezett kiosztott anyagok árdragítását. Ennek a rendeletnek 11. §-a megadja a polgármester urnak azokat a jogokat, hogy a fogyasztó érdekeltségén és a kisiparon sérelem ne essék. Nagyon kérjük a polgármester urat és ezzel várjuk ennek az ügynek a tisztázását.

Az ipari érdekeltség képviselőjét az illetékes Kereskedelmi és Iparkamarával egyetértőleg polgármester ur ennek a szabálytalanságnak tisztázására hívja meg.

Maradunk kiváló tisztelői jóakarattal:

Ambrus Mihály, Maros-utca 1.

Csöti Zsigmond, Zárda-utca 14.

Csöti Zsigmond, a beadvány egyik aláírója csütörtökön délután megjelent szerkesztőségünkben és előadta, hogy a bőr a Cipőszövetkezetnek 14 korona 80 fillérbe került. Ezt a bőrt a kereskedőknek 35—50 koronáért adták el, akik viszont vegyesen 85 koronáért árusították a kisiparosoknak. Csöti számítása szerint a Cipőszövetkezet ily módon 132 ezer koronával többet szedett be a bőrökért, mint amennyi megillette volna. A kisiparosok most ezt az összeget visszaakarják kapni és a hadirokkantak javára akarják fordítani.

A polgármester a kisiparosoknak felháborodva jelentette ki, hogy az ember már nem tudja mit csináljon, ha már a bemutatott számláknak sem lehet hinni. Megígérte, hogy haladéktalanul megvizsgálja az ügyet. Ezt azonban már akkor meg kellett volna tenni, amikor a Délmagyarország a Cipőszövetkezet bőreladási dolgával első ízben foglalkozott.

A szinigazgató a helyárák 50 százalékos felemelését kéri.

(Saját tudósítónktól.) A napokban adta hírül a Délmagyarország, hogy a városi tanács a jövő évi június 30-tól kezdődőleg a színház bérletét felmondta Almássy Endre szinigazgatónak, aki csütörtökön megjelent a tanácsülésen és a már többszörösen felemelt színházi helyárák 50 százalékkal való felemelését kérte. Hivatkozott személyi és dologi kiadásokra, a villanyárak, a zenekar megdrágulására, a színjátszók gázsiemelési törekvéseire és mindenre, ami a tanács szívét meglágyíthatja és a felemelésre vonatkozó boldogító igent kimondat-tatja.

A közönség előtt ismeretes, hogy a Délmagyarország nem szokott senkinek se a zsebébe nézni és nem sajnálja senkitől sem a tisztas munkát tisztas hasznát. De az ellen mindig tiltakozott, ha ok nélkül a közönség zsebére pályáztak, ha bárki részéről a pénzhűség bármilyen formában jelentkezett. A színházi helyáremelésre nincsen semmi ok, se szükség. A társulat konzorcionális alapon szépen, a megélhetésre alkalmas módon keresett

és úgy tudjuk, hogy a mostani társulattól a jövő esz-

tendőre szerződött tagok meglennének, elégedve, ha annyi fiksz gázsi kapnának az igazgatótól, mint amennyi összeg jutott osztalékul a konzorciumtól.

A tanács tagjai közül dr. Gadl Endre sieteti elvben megszavazni az 50 százalékos helyáremelést. Kérjük a tanácsnok urat, a szegedi szinügy legfőbb őrét, tudakolja meg a tagoktól, különösen a karszemélyzet tagjaitól, hogy kapnak-e, vagy felkinált-e az igazgató nekik olyan összeget, mint aminőben ebben a színházi esztendőben részük volt.

Ideje lenne már, ha a tanács a színház művészi nívójának állandó megvédése mellett a közönség anyagi érdekeire is tekintettel lenne és gátat emelne az ok nélküli és folytonos helyáremelési törekvéseknek, mert az mégsem engedhető meg, hogy az igazgató a közönség rovására újabbnál-újabb anyagi haszonhoz jusson. Véleményünk egyébként: a színházat bérbeadni. Minél előbb.

Almássy egyébként 50 százalékos helyáremelés mellett hajlandónak nyilatkozott a tiszta bevétel 30 százalékat adni a városnak. A szinigazgatót föl hívták, hogy írásban adja be kérelmét s az ügygel szombaton foglalkozik majd a tanács.

Almássy Endre bejelentette még, hogy a színház tetőzete megrongálódott s a legutóbbi eső-

Öngyújtók nagy választékban, valamint tűzkövek

ugy nagyban és kicsinyben kaphatók a **MEDI SPECIALITE** szivarkahüvely főraktárában Szeged, Jókai-utca 11. szám alatt. **=====** Telefon 15-20.